

PRŮSERÁŘ

spank příběh podle Discipline4boys, Correction of Josef

Já nejsem žádný průserář. Jsem normální kluk, chodím na učňák, dělám bojový sporty, chodím do posilky, jezdím na kole nebo na půjčený motorce, občas si s kámošema zahulím, posedíme v čekárně, pokecáme. Je mi sedmnáct, mám docela vysportované tělo, delší hnědý vlasy, jemný chlupy, chodím rád svlečený, tak jsem hned od konce zimy opálený.

Když se dostanu do průseru, tak za to obvykle nemůžu. Mám prostě někdy smůlu. V učňáku mě to nebaví, přihlásil mě tam otec. Třídní si na mě zasedla hned od začátku. Pořád na mě něco vidí, pořád mi něco vytýká, zve si rodiče do školy a žaluje a já pak od fotra dostanu facky. Přinesl jsem do třídy nůž přeživák, fakt dobrej kousek, a vona se zhysterčila, udělala ze mě teroristu, zavolala policajty, že ohrožuju spolužáky, telefonovala pro rodiče a fotr mě tam přede všema zmlátil.

To už mě nasrala, tak jsem jí boxerem poškrabal lak na autě. Ani to nevyšetřovali a shodili to na mě. Dostal jsem zhoršenou známku z chování a otec mi dal zaracha na měsíc a zákaz televize. To už jsem byl vytočený a tak jsem na cestě, kde má ředitel chatu, zahrabal do koleje vidle a von, jak jel, tak si ty vidle zapíchnul do pneumatiky. Když to vopravoval, tak jsem šel naschvál kolem a řekl jsem: "To jsou dneska lidi, co? Nechávej náradí ležet na cestě, aby si vo to poctivý chataři píchli gumu." Byl celej červený a ani nemohl mluvit. Druhej den zas zavolal otce. Otec vytrhnul uklízeče koště, strčil mě do kamrlíku, mlátil mě a řval, že mě pošle do pastě. Tak jsem se mu vytrhnul a utekl jsem.

Jak jsem byl vytočený, tak kámoši říkali: "Vyser se na ně, na vylízance." A sebrali jsme na parkovišti první auto, který mělo otevřené dveře. Utrhnul jsem dráty od zapalování, spojil je a už jsme jeli pryč z tý zasraný díry, od zasraný školy a od zasraných učitelů. Jak jsme jeli, tak se mi do cesty připlaťl nákladák, já strhnul volant doprava a už jsme jeli v příkopě a narazili do můstku. Vylezli jsme a předeck byl na odpis.

Přijeli policajti, sepsali protokol a začly se stahovat mraky. Druhej den byl sněm spravedlivejch. Ředitel, uča, otec, policajti, nějaká sociální bába. A že to je na pastě. No tam se mi teda nechtělo. Byl tam jeden policajt a že prej by se našlo nějaký dočasný řešení. Že prej mi dají ještě šanci. Že mají nějaký převýchovný zařízení, který jako prej na ty menší grázlíky funguje. Kluci z galerky říkali, že prej něco takovýho jako tajná trestnice někde je. Že tam policajti berou toulavý kluky, prostitutky a různý grázly a že jim tam dají do těla. Ale my jim moc nevěřili. Takových keců se napovídá. Tak jsem docela zavěřil a našpicoval uši. Otec podepsal policajtům papír, že tam jdu dobrovolně, a já to musel taky podškrábnout, že mě tam jako nikdo nedává násilím.

Druhej den pro mě přijeli dva policajti rovnou do školy, zavolali mě ze třídy, na chodbě mi nasadili pouta, vzali mě do auta, oči mi zavázali nějakým hadrem.

Chvíli jsme jeli, vyvedli mě za auta, bouchaly nějaký dveře, šlo se po schodech nahoru, pak někam dolu, sundali mi pouta a zařinčely dveře.

Sundal jsem si ten hadr a byl jsem v nějaký malý cele s mřížovejma dveřma. Dál jsem neviděl, překážel mi roh zdi. Neměl jsem si na co sednout, tak jsem tam jen přešlapoval. Za dost dlouhou dobu přišel nějaký policajt, měl kuklu na hlavě, abych ho nepoznal. Otevřel dveře a vzal mě za ruku, že mě vyvede. Dal jsem mu ránu na ksicht, až odletěl, ale přišel mu pomoci druhej, chytil mi zezadu ruce, dal mi páku na krk, ten první mi zasadil několik ran do břicha a byl jsem mrtvej.

Pak mě ten první zfackoval, srazil mě na židli a říká: "A tady budeš sedět, zmrde." Druhej mi chytil ruce dozadu, nasadil pouta a upevnil je vzadu k opěradlu. První vzal holičskej strojek a začal mi stříhat vlasy. "Kurvy policajtský, budu vypadat jako idiot."

Dostal jsem facku a zařval na mě, ať držím hubu. Tak jsem začal brečet. Moje krásné vlasy padaly na podlahu a byly mokré vodou mých slzí.

Pak mě odvázávali a musel jsem se před nimi svlíknout do naha. Tímto jsem stáhnul přes hlavu, zůstal botasky, ponožky, rozepnul zip, spustil kalhoty.

Policajti se pořád dívali: "Řekl jsem donaha. Tak co ty slipy?"

"Před vámi se nebudu svlíkat, buzny." A už jsem jim měl, až jsem narazil do zdi.

"Jestli chceš, já ti ty spodky stáhnou sám," a už na mě šahal. Tak jsem si slipy stáhnul.

"Postav se do pozoru, ruce za hlavu."

Vzal do ruky dlouhou rákosku. "Jak něco uděláš blbě, nebo neposlechněš, nebo špatně odpovíš, nastavíš ruce a dostaneš rákoskou přes dlaně."

Zkrotnul jsem: "Jo."

"Ruce."

Natáhl jsem ruce před sebe a už zasvištěla rákoska a švihla mě přes dlaně. "Au."

"Budeš odpovídat ANO, PANE."

...

"Rozuměls?"

"Jo."

"Ruce." A rána.

"Ano, pane."

"Předkloň se." Ohnul jsem se, opřel ruce o kolena. Začali mě ošahávat a prohlížet. Strkali mi prsty do prdele a ohmatávali ptáka a koule.

"Jo. Dobrý. Otoč se."

Otočil jsem se.

"Klekní si."

Tak jsem si kleknul. Zem mě docela studila, ale po páteři a z podpaží mi kapal pot.

Maskovanec mi dal ruku na hlavu, hladil mě a ptal se: "Tak proč jsi tady? Řekneš mi to?"

mlčel jsem.

"Ruce," a dal mi ránu.

Pak mi na ruce položil rákosku. "Až si vzpomeneš, proč jsi tady, tak tu rákosku polož na zem."

Chvilku jsem trucoval, ale pak jsem rákosku položil.

"Tak co? Už sis vzpomněl?"

"Ano, pane."

"Tak povídej."

Tak jsem mu ty své průsery zase vybalil.

"Takže to je učitelka a poškrábané auto, ředitel a vidle a ukradené a nabourané vozidlo. Za každé přestupek pětadvacet rákoskou na holej zadek. Je ti to jasné? Kolik je to dohromady?"

"Pětasedmdesát, pane."

"Ano. Umíš počítat. Ale o trest si musíš požádat. Postav se."

Zase jsem si stoupl. Rukama zakreju chlupe a ptáka.

"Ruce."

Natáhnul jsem ruce a dostal ránu.

"Tak co?"

"Já nevím, pane."

"Ruce." Švih. Ruce už mě pálily.

"Žádám o výprask."

"Ruce." Rána. Mezitím mě štípal do bradavky.

Nakonec se slitoval: "Tak já ti to řeknu, ale dostaneš deset ran navíc. Prosím, pane, o svých třikrát pětadvacet na zadek a o deset jako přídavek."

Tak jsem to zopakoval, lehnul jsem si na lavici břichem, nohy stály na zemi. Roztažený nohy přivázal řemenem k podstavci, ruce zavřel do otvorů v kládě, do huby mi nacpal roubík. Vzal do ruky dlouhou žlutou rákosku.

"Prvních dvacet pět je za učitelku. Jseš připravenej? Kejvni."

Tak jsem trochu kejvnul.

"Počítat ti budu sám, protože máš zacpanou držku."

Slyšel jsem zasvištění a už mě řízla do půlek strašná rána. Napnul jsem prdel. Druhá. Kousek dál. Škubnul jsem tělem, ale řemeny a kláda držely pevně. Třetí. Na stejný místo. Kdybych mohl, tak bych se utrhнул. Čtvrtá. Kurva, to je bolest. Pátá. To už jsem zajčel.

Škubal jsem sebou, napínal svaly, tělo se lesklo potem, zadek se pokrýval dvojitými pruhy - uprostřed bílými, na okrajích růžovými. Při dalších ranách už se kůže prosekla a krvácela.

Když skončil, řekl: "Tak, přestávka. Dám si kafe. Ty si zatím odpočiň, za chvíli bude další set."

To nebyla příjemná přestávka. Já to už nevydržím.

"Tak, jdeme na to. Druhá pětadvacítka je za vidle. Těšíš se?" A začla druhá dávka. Ječel jsem, zmítal se, lavice pode mnou už byla mokrá potem, kapky krve mi stříkaly až na lopatky. Pták mi překážel, byl tvrdý a nadzvedával mě nad plochu lavice.

"Tak druhou sadu máme šťastně za sebou. Jdu se napít." Celou přestávku jsem probřečel.

"Třetí várka je za ukradený vozidlo a dáme hned i ten přídavek, co říkáš? Nic neříkáš. Tak kejvni." Už ani nečekal na můj chabý souhlas a zvednul rákosku. Byl to nejstrašnější den mého života. Po vejprasku mě odvázel z lavice a vyndal mi roubík. Nemohl jsem sedět ani stát, tak jsem ležel na podlaze a vzlykal.

"Až se vzpamatuješ, jdi se osprchovat. Tři dny zůstaneš v cele a pak tě pustíme. A pozor!

Malej průser a jseš tu zpátky. Jasný?"

"Ano, pane, jasný."

Raatte@centrum.cz

www.spankboy.cz